

γαλίφης

Πέμπτη, 10 Οκτωβρίου 2013

125

Σημασία:

γλυψιματίας, τσανακογλύφτης, ζήτουλας, φαταούλας, μτφ. Κόλαξ

Ετυμολογία:

Από το ιταλικο *gaglioffo* προφ. Γκαλιόφο < λατ. *galli offa* μπουκιά του Γαλλου.

Περισσότερα στο **κόλαξ**

Παροιμία: κρεΐσσον εις κόρακας ή εις κόλακας έμπεσεΐν

Εγκυκλοπαιδικά:

gaglioffo λεγανε την ελεημοσυνη που δινανε τα μοναστηρια, στους Γαλλους προσκυνητες του Αγ. Ιακωβου στη Γαλλικία.

Ξενόγλωσσα

Ιταλικά *gaglioffo*

Αγγλικά

Γαλλικά

Εικόνες:

Φράσεις:

Παροιμίες:

Παραδείγματα:

Ο γαλίφης δεν έχει σχέση με το γαλαντομο. Οι ριζες τους είναι διαφορετικές

Αναφορές

gagliòffo [cfr. *vallon. galoufe, galoufa divoratore*]: dallo sp. GALLÒFO, GAL LÒFERO mendico che trae da GALLÒFA tozzo di pane, ond'anche gallofear pitoccare e che secondo il Cavarruvio corrisponde al lat. GALLI OFFA il tozzo del Gallo, vale a dire la elemosina che si dava nei mo

e che secondo il Cavarruvio corrisponde al lat. GALLI OFFA il tozzo del Gallo, vale a dire la elemosina che si dava nei monasteri a' francesi, che andavano in pellegrinaggio a S. Iacopo di Galizia. — Il Delatre da CAGLIARE, quasi *coagulato* (!), cioè solido, duro e *fig.* scimunito.

Mendico, Pitocco, Pezzente, e poi Vil Poltrone, Buono a nulla, Balordo, Stolido Minchione.

Deriv. *Gagliofiggine; Gagliofiggare; Gagliofiggria; Gagliofiggizza.*

gagliòffo [cfr. vallon. galoufe, galofa divoratore]: dallo sp. gallòfo, gal lofero mendico elio trae da gallòfa tozzo di pane, ond' anche gallofear pitoccare e che secondo il Cavarruvio corrisponde al latino galli offa il tozzo del Gallo, val e a dire la elemosina che si dava nei monasteri a' francesi, che andavano in pellegrinaggio a S. Iacopo di Galizia. — Il Delatre da cagliare, quasi coagulato (!), cioè solido, duro e figurativo scimunito. Mendico, Pitocco, Pezzente, e poi Vii Poltrone, Buono a nulla, Balordo, Stolide Minchione. Deriv. Gagliossàggine; Gagliostàre; Gagliosteria; gagliossezza.

Copyright© 2013 by Aris Stougiannidis AENAON - ETYMOΛΟΓΙΚΑ